

ENSIMMÄINEN LÄHETYSMATKA ALKOI

Noita, Elymas, menetti näkönsä.

1. Kertomuksen taustatietoja

- Kertomuksen tapahtumapaikka - katso karttakuva alempana.
- Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
- Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Saulus eli Paavali ja Barnabas, joka oli kotoisin Kypron-saarelta (Kypros). Hän oli ensimmäisiä, joka myi Jerusalemissa omaisuutensa ja lahjoitti sen seurakunnalle. Kun Saulus oli kääntynyt vainoajasta julistajaksi, Barnabas oli ottanut hänet suojaansa ja esitellyt apostoleille, kun muut pelkäsivät vielä Saulusta. Barnabas oli myös hakenut Sauluksen Tarsosta Antiokiaan, jossa he opettivat yhdessä vuoden. Nyt Pyhä Henki valitsi heidät yhteiseen suureen tehtävään. Matkaan lähti myös nuori Johannes Markus, Barnabaan serkku. Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemissa (Antiokiaan) toimitettuaan avustustehtävän (vietyään sinne avustuksen) ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. Apt.12:24

d) Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen
Apt. 13. luku 1–52

Pyhä Henki valitsi Paavalin ja Barnabaan lähetystyöhön

Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännenruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus. Heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut." Silloin he paastosivat ja rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä ja laskivat heidät menemään.

Matka alkaa

Niin he Pyhän Hengen lähettämänä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon. Tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagoogissa, ja heillä oli mukanaan myös Johannes, palvelijana.

Käskynhaltija, Sergius, uskoo Pafossa

Kun he olivat vaeltaneet kautta koko saaren Pafoon asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus. Hän oleskeli käskynhaltijan, Sergius Pauluksen, luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luoksensa Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa. Mutta Elymas, noita - sillä niin tulkitaan hänen nimensä - vastusti heitä, koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta. Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhää Henkeä loi katseensa häneen ja sanoi: "Voi sinua, joka olet kaikkea vilppiä ja kavaluutta täynnä, sinä perkeleen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä? Nyt, katso, Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä aurinkoa näe säädettyyn aikaan asti." Heti lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys, ja hän kävi ympäri ja etsi taluttajaa. Kun nyt käskynhaltija näki, mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.

Kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafosta, tulivat he Pamfylian Pergeen; siellä Johannes (Markus) erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.

Matka jatkui Pisidian Antiokiaan

Mutta he (Paavali ja Barnabas) vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan; ja he menivät synagoogaan sapatinpäivänä ja istuutuivat. Sitten kuin lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät synagoogan esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle, niin puhukaa." Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Te Israelin miehet ja te, jotka Jumalaa pelkätte, kuulkaa!

Paavalin puhe synagoogassa

Tämän Israelin kansan Jumala valitsi meidän isämme ja korotti tämän kansan, heidän muukalaisina ollessaan Egyptin maassa, ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella, ja hän kärsi heidän tapojansa noin neljäkymmentä vuotta erämaassa ja hävitti seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja jakoi niiden maan heille perinnöksi. Näin kului noin neljäsataa viisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueliin saakka. Sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin sukukunnasta, neljäksikymmeneksi vuodeksi. Mutta hän pani hänet viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti ja sanoi: 'Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen,

joka on tekevä kaikessa minun tahtoni.' Tämän jälkeläisistä on Jumala lupauksensa mukaan antanut tulla Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi, sitten kuin Johannes ennen hänen tuloansa oli saarnannut parannuksen kastetta kaikelle Israelin kansalle. Mutta kun Johannes oli juoksunsa päättävä, sanoi hän: 'En minä ole se, joksi minua luulette; mutta katso, minun jälkeeni tulee se, jonka kenkiä minä en ole arvollinen jaloista riisumaan.'

Miehet, veljet, te Aabrahamin suvun lapset, ja te, jotka Jumalaa pelkätte, meille on tämän pelastuksen sana lähetetty. Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät Jeesusta tunteneet, niin he tuomitessaan hänet myös toteuttivat profeettain sanat, joita kunakin sapattina luetaan; ja vaikka he eivät löytäneet mitään, mistä hän olisi kuoleman ansainnut, anoivat he Pilatukselta, että hänet surmattaisiin. Kun he olivat täyttäneet kaiken, mikä hänestä on kirjoitettu, ottivat he hänet alas puusta ja panivat hautaan. Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Hän (Jeesus) ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssansa Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajansa kansan edessä.

Me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen, niin kuin myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.' Että hän herätti hänet kuolleista, niin ettei hän enää palaja katoavaisuuteen, siitä hän on sanonut näin: 'Minä annan teille pyhät ja lujat Daavidin armot.' Sen tähden hän myös toisessa paikassa sanoo: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.' Sillä kun Daavid oli aikansa Jumalan tahtoa palvellut, nukkui hän ja tuli otetuksi isiensä tykö ja näki katoavaisuuden. Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt katoavaisuutta.

Olkoon siis teille tietävä, miehet ja veljet, että hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus ja että jokainen, joka uskoo, tulee hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla. Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa: 'Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä minä teen teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi teille.'"

Kun he lähtivät ulos, pyydettiin heitä puhumaan näitä asioita tulevanakin sapattina. Kun synagoogasta hajaannuttiin, seurasivat monet juutalaiset ja jumalaapelkääväiset käännyttäiset Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehoittivat heitä pysymään Jumalan armossa.

Pakanat ottivat opetuksen ilolla vastaan ja uskoivat

Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa. Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat. Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen. Sillä näin on Herra meitä käskenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti.'" Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään. Herran sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan.

Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueiltansa. Niin he pudistivat tomun jaloistansa heitä vastaan ja menivät Ikonioniin. Opetuslapset tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Paavali ja Barnabas olivat ensimmäisellä matkalla n. 3 vuotta. He julistivat evankeliumia yleensä juutalaisille ensin sitten kreikkalaisille (pakanoille). Tultuaan uuteen kaupunkiin he aloittivat puhumalla sen synagoogassa.

Julistuksen (ja joidenkin ihmetekojen) seurauksena ihmiset joko uskoivat ja syntyi seurakuntia tai ihmiset (juutalaiset) kiivastuivat ja syntyi vainoja. Näin on yhä: Jumalan Sana ei tyhjänä palaja, mutta se on kaksiteräinen miekka.

Vaikka apostolienteoissa seurataan erityisesti Paavalin lähetysmatkoja, niin muutkin apostolit ja opetuslapset tekivät työtä ja evankeliumi levisi.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

Niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin. Jes. 55: 11.

6. Lauluehdotus VK 161

Oi iloitkaamme, kristityt, kun Herran sana pyhä
niin runsaasti on levinnyt ja leviääpi yhä.
Se vaivoissa suo lohtuaan. Suo yössä valoansa.
Ja hukkuessa taivaan, maan se säilyy kohdallansa.

Maailma viisas, ylpeä on Herran sanaa vastaan.
Sen moni pitää tyhjänä houreena ainoastaan.
Vaan rahtuakaan pienintä ei koskaan siinä muutu.
Vain siitä saadaan elämä. Ei voimaa siltä puutu.

Siis huokauksin hartahin sua, Herra, rukoilemme.
Jos kuinka aika vaihtuukin, suo sanas turvaksemme.
Sun kirkkoasi vahvista ja ole läsnä meitä.
Suo meidän elää sanasta. Sun suojaas meidät peitä.

Tuntematon (saks.) 1529, sävel B. Waldis 1553

Oi iloitkaamme kristityt

säv. Burkhard Waldis 1553

Oi i - loit - kaam-me, kris-ti - tyt, kun Her-ran sa-na
niin run-saas - ti on le-vin - nyt ja le - vi - ää-pi
py - hä Se vai-vois - sa suo loh-tu - aan. Suo
y - hä.
yös-sä va-lo - an - sa. Ja huk-ku - es-sa tai-vaan, maan,
se säi-lyy koh-dal-lan - sa.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

9.8.2015

